

Χ. κατώρθωσαν μετά πολλὰς ἀτελεσφόρους ἀποπείρας νὰ ἐφεύρῃσι τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς αὐτῆς. Πλὴν καὶ οὗτοι θέλοντες νὰ καταστήσωσι τὴν χώραν τῶν κέντρον ἐπικερδιστάτου ἐμπορίου, ἀπέκρυψαν αὐτῇ-ρώς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν, πιστοὶ ἀναφαινόμενοι τῶν Σινῶν μινυταί.

Οὕτω λοιπὸν ἐκτὸς τῶν Σινῶν καὶ τῶν Ἀράβων, ἄπαντες διετέλουν εἰς ἐντελῇ ἄνοιαν, παραταθείσαν μέχρι τῶν μέσων τῆς ΙΓ'. ἀπὸ Χ. ἑκατονταετηρίδος· ὅτε ὁ διαβόητος περιηγητὴς Μάρκος Πόλος ἀπεκάλυψεν ὁρθῶς εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὰ περὶ τῆς σακχαρώσεως.

Τὸ σακχαροκάλαμον εἰς τὴν Εὐρώπῃν εἰσῆχθη μάλιστα περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΕ'. ἀπὸ Χ. ἑκατονταετηρίδος· ἐκαλλιεργήθη δὲ πρῶτον ἐν Σικελίᾳ, εἶτα ἐν Ἰσπανίᾳ, Μαδέρᾳ, Καναρίοις νήσοις, μετὰ πολλὴν δὲ χρόνον ὕστερον καὶ ἐν τῇ Μ. Ἰταλίᾳ. Κατὰ τὸ 1495 ὑπὸ τοῦ Κολόμβου μετενήχθη εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἐκαλλιεργήθη πρῶτον ἐν τῇ Αἴτῃ, ἐξ ἧς διεβιβάσθη εἰς τὴν Κοῦβαν, τὴν Βραζιλίαν καὶ λοιπὰ μεσημερινὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς.

Εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς περισσοτέρας καὶ καλλίστης σακχαρώσεως τὴν πρώτην βαθμίδα κατέχει ἡ νῆσος Κοῦβα, ἔχουσα 1700 φυτείας σακχαρ. χορηγούσας κατὰ πᾶν ἔτος 14,000,000 ταλ. εἰσόδημα. Διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν σακχαροκαλάμων τῆς νήσου ταύτης ἐρέοντο κατ' ἔτος πολυάριθμοι μαύροι δούλοι ἐκ τῆς Ἀφρικῆς. Ἡ Ἀγγλία ὁμῶς, ἥτις λίαν ἀξιεπαίνως, χριστιανικῶς καὶ φιланθρώπως ἐνῆργησε μετὰ δραστηριότητος τὴν κατάργησιν τῆς σωματεμπορίας, κατώρθωσε μετὰ τὴν μυθώδη δαπάνην 600,000,000 δρχ. (20,000,000 λ. στερλ.) τὴν κατάργησιν καὶ τοῦ ἐθίμου τούτου.

Περιγραφή τοῦ σακχαροκαλάμου.*

Ὁ Αἰαρέντιος Ζωσιμὸς τὸ σακχαροκάλαμον περιλαμβάνει ἐν τῇ τάξει τῶν μονοκοτυληθῶν ὑπογυναίων. Εἶνε δὲ, ὡς καὶ τὸ ὄνομα ὑπεμφαίνει, κάλαμος πρὸς ῥάβδον μακρὰν ὁμοιάζουσα, ἀπολήγουσαν εἰς θύσανον πρασίνων φύλλων, εἰς ᾧν τὸ μέσον ὑπάρχει ἄνθος, ἀποτελούμενον ἐκ πολυαριθμῶν διεσπασμένων ἰνῶν, πρὸς τὴν κορυφὴν κεκλιμένων.

Ἡ ῥίζα τῶν σακχαροκαλάμων εἶνε κυλινδρική καὶ κομβώδης. Τὸ ὕψος αὐτοῦ ἐν γῇ λιπαρᾷ καταντᾷ εἰς

* Ἐνταῦθα κρίνομεν καλὸν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι οὐδὲν κοινὸν ὑπάρχει μετὰ τῆς ἰνδικῆς καλάμου καὶ τοῦ ἰνδικοῦ καλάμου διὰ τὴν πρὸς τὸν ὁποῖον ὁμοιότητα ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην.

Ὁ ἰνδικὸς κάλαμος εἶνε καθαρὸν γέννημα τῶν Ἰνδιῶν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Εἶνε δὲ φυτὸν πλατύφυλλον, φουσφωρίζον μὲ καυλὸν τριποδιαίων· ἀνθεὶ περὶ τὸν Ἰουνιον ἀνθὴ σταχυοειδῆ καὶ ὑπερύψωτα καὶ πολλαπλασιάζεται τὴν ἀνοιξὴν εὐκόλως διὰ τῶν μελανῶν καὶ πισσομεγέθων σπερμάτων τοῦ εἰς γῇν καλὴν χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην πολλῶν πετισμάτων. Οἱ βλαστοὶ αὐτοῦ ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς καλάμους, πλὴν δὲν εἶνε κsenοὶ ὡς οἱ τῶν σακχαροκαλάμων καὶ τῶν κοινῶν καλάμων. Ἀπ' αὐτοῦ κατασκευάζονται αἱ ἐν γῇ λεπτὰ καὶ εὐλύγιστοι ἐκείναι ῥάβδοι αἱ χαλρούμεναι ἰνδοκαί.

9 πήχεις, τὸ δὲ σύνθηθες μέγεθος εἶνε ἀπὸ 8—12 ἢ 15 ποδῶν. Ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ εἶνε ἐργασία κοπιωδεστάτη· διότι κατ' ἀνάγκην γίνεταί ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου καὶ συνήθως κατὰ τὴν μεσημβρίαν, ὅτε ὁ καύσων εἶνε ὑπερβάλλων. Ἡ περιποίησις τῶν σακ. συνίσταται εἰς τακτικὸν πότισμα καὶ σκάλισμα γινόμενον καθ' ἐκάστην.

Τοῦτο ἦτο τὸ μέχρι τινὸς ὑπερφυοῦς τὴν τιμὴν τῆς σακχαρώσεως· διότι ἀπαιτεῖ τὴν ἀπασχόλησιν πολλῶν ἐργατῶν. Ἡ εὐρεσις ὁμῶς μηχανικοῦ ἀφύτρου, διὰ τοῦ ὁποῖου εἰς τὰ πλεῖστα μέρη γίνεται ἡ καλλιέργεια ἐπήνεγκε σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῶν δαπανῶν τῆς καλλιέργειας καὶ ἐπομένως καὶ ἑκπτώσιν τῆς τιμῆς τῆς πωλητέως. Ἡ σάκχαρις ἤδη ὡς ἐκ τῆς εὐθηνίας αὐτῆς κατήντησε πάγκοιτος καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ καφῆ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σακχαροπλαστικῆς· ὑπερτέρησε δὲ τοῦ μέλιτος διὰ τὸ εὐδιάλυτον καὶ οὐχὶ τόσον ὡς τὸ μέλι γλυκὺ αὐτῆς.

Τὴν ὀρίμανσιν τῶν σακχαροκαλάμων ἐξαγγέλλει ὁ μαρασμὸς τῶν παρὰ τὴν κορυφὴν φύλλων. Πολλαπλασιάζεται πάντοτε διὰ τῆς φυτεύσεως παραφυάδων· οὐδέποτε δὲ ἀνανεοῦται ἡ φυτεὺς τῶν καλάμων, ὡς ἀπαιτοῦσα μεγάλην ἐργασίαν, καὶ αὐξάνουσα τὴν τιμὴν τῆς σακχαρώσεως.

ΘΕΟΔ. ΣΤΑΓΚΑΛΗΣ.

Ο ΚΑΛΟΣ ΜΕΡΑΙΝ ΚΑΙ Ο ΑΧΑΡΙΣΤΟΣ ΕΥΛΟΤΟΜΟΣ

[ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

Πτωχὸς τις εὐλοτόμος μὴ ἔχων πῶς νὰ κερδήσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα εἰμὴ ἐν κλαδευτήριον καὶ ἓνα ὄνον καὶ διὰ νὰ θρέψῃ τὴν οἰκογενεῖάν του μὴ ἔχων εἰμὴ δώδεκα σολδία καθ' ἐκάστην, ἔλεγε κατακουρασμένος, τί νὰ κάμω; ἡ γυνὴ μου καὶ τὰ τέκνα μου δὲν ἔχουν νὰ ζήσουν, θὰ ἀποθάνω τῆς πείνης ἐγὼ ὁ ἴδιος μετὰ τοῦ ὄνου μου. Ἀχ! τοῦτο εἶπε μεγάλη δυστυχία εἰς πτωχὸν ὅστις εἰς τὸν κόσμον γεννᾶται.

Ἐνθ' ὁ εὐλοτόμος παρεπονεῖτο οὕτω, φωνή τις προσκαλοῦσα αὐτὸν μὲ τόνον εὐσπλαγγχνον, τὴν ἠρώτησε διατί παρεπονεῖτο. Αὐτὸς τῇ διηγήθη τὴν ὑπόθεσιν. — Ἐπίστρεψον εἰς τὴν οἰκίαν σου, λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ φωνή, σκάψε εἰς μίαν γωνίαν τοῦ κήπου σου καὶ θὰ εὕρῃς θησαυρόν. Εὐθὺς ὡς ὁ εὐλοτόμος τὴν ἤκουσε ἐγονάτισε καὶ εἶπε: — Κύριε πῶς ὀναμάζεσαι, σὺ ὅστις εἶσαι τόσον καλός; — Ὀνομάζομαι Μερλίν, εἶπεν ἡ φωνή. — Ἀ! κύριε μου Μερλίν, θὰ τρέξω ταχέως, καί, μετὰ ἐν ἔτος, ἐπίστρεψον νὰ μὲ εὕρῃς, διὰ νὰ μοὶ δώσῃς λογαριασμὸν τῆς καταστάσεως τῶν ὑποθέσεών σου. — Ὑπερευχαριστῶ, κύριε μου, θὰ ἐπανέλθω προθύμως. Τρέξας εἰς τὴν οἰκίαν του, ἔσκαψε τὴν γῆν εἰς τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἡ φωνὴ τῷ ὥρισεν καὶ τέλος εὗρεν τὸν ἀναγγελθέντα ὑπ' αὐτῆς θησαυρόν. Ἀφῖνω νὰ σκευθῇτε ὅποια ὑπῆρξεν ἡ χάρις τῆς οἰκογενείας του.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ δάσος, ὅπου ἡ φωνὴ τοῦ εἶχεν ὁμιλήσει. — Ἀ! κύριε Μερλίν, εἰσθε ἅπανα ἡ ἐλπίς μου, ἔλθετε νὰ μὲ εὐ-

ρητε, ὦ, πόσον σὰς ἀγαπῶ. — Ἰδοὺ, φίλος γλυκύς, τὸν ὅποιον θέλεις. Πῶς ἔχει ἡ ὑγίειά σας; — Ἀξιόλογα κύριέ μου! μεγάλως με εὐηργετήσατε. Τώρα ἡ οἰκογένειά μου πρέφεται καλῶς, ἐνδύεται καὶ ἡ περιουσία μου ἀρξάνεται ὁσημέραι. — Εἶμαι πολὺ πρόθυμος, φίλε μου, ἀλλὰ τί ἐπιθυμοῦς ἀκόμη; εἰπέ το εἰς ἐμέ. — Κύριέ μου, ἐπιθυμῶ νὰ γείνω δικαστὴς τῆς πόλεώς μου. — Μολὺ καλὰ ἀπεκρίθη ἡ φωνή, θὰ γείνης ἐντὸς 40 ἡμερῶν. — ὦ! σὰς εὐχαριστῶ, ἀγαπητέ μου κύριε, εἰσθε ὁ βασιλεὺς τῶν προστατῶν.

Τοῦ δευτέρου ἔτους λήξαντος, ὁ προστατευόμενος τοῦ Μερλίν, ἦλθεν εἰς τὸ δάσος μετὰ τὸ νέον ἐνδυμα τοῦ δικαστοῦ. — Κύριε Μερλίν, ἐφώναζεν, ἔλθετε νὰ μοὶ ὁμιλήσητε. — Ἰδοὺ, ὁ φίλος τὸν ὅποιον ζητεῖς. — Μίαν νέαν χάριν σὰς παρακαλῶ· ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλεώς μας ἀπέθανε προχθές· εἶνε δυνατόν ὁ υἱός μου διὰ τῆς προστασίας σας νὰ τὸν διαδεχθῇ; — Ἀφεύκτως, εἶπεν ὁ Μερλίν θὰ γείνη ἐντὸς 20 ἡμερῶν.

Τὴν εἰκοστὴν ἡμέραν ἔγεινεν ὁ υἱός του ἐπίσκοπος. Ἄλλ' ὁ ξυλοτόμος δὲν ἦτο ἀκόμη εὐχαριστημένος. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ τρίτου ἔτους ἦλθε πάλιν πρὸς τὸν προστατὴν του. — Μερλίν τῷ εἶπε, κάμε μου μίαν χάριν. — Ποίαν; εἶπεν ἡ φωνή. — Ἐπιθυμῶ νὰ ὑπανδρευθῇ ἡ θυγάτηρ μου τὸν ἀρχιδικαστὴν. — Μάλιστα, εἶπεν ὁ Μερλίν, θὰ γείνη ὁ γάμος ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν. Τὸ πρᾶγμα ἔγεινεν ὅπως τῷ εἶχεν ὑποσχεθῇ ὁ Μερλίν. Τότε ὁ ξυλοτόμος, νομίζων πλέον ὅτι ἐξησφαλίσθη, ὡμίλησεν οὕτω πρὸς τὴν γυναῖκά του: — Διατὶ νὰ πηγαίνω τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ δάσος νὰ ὁμιλῶ εἰς τὴν φωνήν, νῦν ὅτε ἔχω σχηματίσῃ περιουσίαν, ἔχω ἀποκτήσῃ χρήματα, τιμὰς, κτήματα καὶ φίλους. — Πρέπει νὰ μεταβῇ εἰς τὸ δάσος διὰ τελευταίαν φορὰν, τῷ λέγει ἡ σύζυγός του, πρέπει νὰ λάβῃς εὐγενῶς τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὴν φωνὴν καὶ νὰ τῇ ἀναγγείλῃς ὅτι δὲν θὰ τὴν ἐπανιδῇς.

Ὁ ξυλοτόμος ἱππεύσας, μεταβαίνει εἰς τὸ δάσος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν ἤρχισε δὲ φωνάζων: Μερλίν. — Τὸν ἀχάριστον! ἐτόλμησε ν' ἀποκαλέσῃ τὸν εὐεργέτην του Μερλίν! Χαῖρε, λέγει, Μερλίν· χαῖρε! δὲν σὰς ἔχω πλέον ἀνάγκην, εἰμὶ ἤδη πλούσιος. Ὁ Μερλίν τῷ ἀπεκρίθη: ἐλησμονήσας λοιπὸν τὸν χρόνον καθ' ὃν ἤρχετο εἰς τὸ δάσος μετὰ τὸν ὄνον εὐπρὸς σου καὶ καθ' ὃν δὲν ἐκέρδιζες εἰ μὴ δώδεκα σολδία καθ' ἡμέραν; Τὸ πρῶτον μὲν με ἐνέπλησας περιποιήσεων καὶ ἀπεκάλεσάς με Κύριόν σου. Τὸ δεύτερον, ὀλιγώτερον περιποιητικὸς με ἀπεκάλεσας μόνον Κύριον. Τὸ τρίτον με ὠνόμασας ἀπλῶς Μερλίν. Καὶ τώρα ἰδοὺ με ἀποκαλεῖς Μερλίν... Ἐ! καλὰ σοὶ τὸ λέγω εἰλικρινῶς ἥσο πτωχός, θὰ γείνης πτωχός ἐκ νέου! ... Ὁ βαθύπλουτος ἤρχισε νὰ γελάει· ἐκεῖνο ὅπερ ἡ φωνὴ ἔλεγε. Δὲν ἐπίστευσεν ἐξ ἐκείνων οὐδὲ λέξιν καὶ ἐπέστρεψεν οἰκάδε. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ ἐπίσκοπος υἱός του καθάρθη· ἡ κόρη του ἡ γυνὴ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ ἀπέθανε. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ καλοῦ ἡ οἰκία του ἐκάη καὶ κατεστράφη ὁλόκληρος ἡ περιουσία αὐτοῦ.

Ἀλλοίμονον! λέγει ὁ ξυλοτόμος, ἔχασα τὰ πάντα χρήματα, κτήματα, οἰκίαν καὶ τέκνον μου προσέτι! διατὶ δὲν ἐπίστευσα τὸν Μερλίν; Δὲν εἶνε πλέον καιρὸς θέλω νὰ ἀποθάνω! ἐὰν τοῦλάχιστον μοὶ ἔξη ὁ ὁσος. Ἐνόμισεν ἐαυτὸν εὐτυχῇ, διότι εὗρεν μίαν νέαν ἡμίονον τὴν τῷ ἔδωκαν χάριν ἐλεημοσύνης. Ἐπανάλαβε τὸ κλαδευτήριο, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ δάσος καὶ ἐπανήρχισε συνδένων φορτία ξύλων. Ἀλλὰ δὲν ἤκουσε πλέον τὴν φωνὴν τοῦ καλοῦ Μερλίν. I. N. E.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 236,500 ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ὑπῆρχον ἐν τῇ τραπέζῃ τῆς Ἀγγλίας. 15,225,000 τραπεζογραμμάτια τῆς τραπέζης ταύτης ἀντικατεστάθησαν διὰ νέων ἀντιπροσωπεύοντα ἀξίαν 338,000,000 λ. στερ.

* * Παρισινή τις ἐφημερίς νεωστὶ ἐκδοθεῖσα, προσφέρει ἐπὶ στρέμματα γῆς ἐν Ἀλγερίᾳ εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητήν.

* * Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν οἱ κάτοικοι τῆς Τεργέστης ἀνέρχονται εἰς 141,333, ἥτοι ἐπῆλθεν αὕξησις 18,215 κατοίκων ἀπὸ τοῦ 1869.

* * Ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου (ν. ἡμερ.) διέπλευσαν τὴν δώρυχα Σουεῖς (Ἀσσουάν) 114 πλοῖα τελέσαντα διαπόρεια 2,069,479 φράγ.

* * Αναμένεται προσεχῶς εἰς Μεσολόγγιον τὸ παραγελθὲν ἐπίστρωμα τῆς γεφύρας τοῦ ποταμοῦ Ἀχελώου, δι' ὅπερ ἔδαπανήθησαν 200,000 δραχ.

* * Τὸ πτώμα τοῦ δολοφονηθέντος αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας Ἀλεξάνδρου Β'. ἐφωτογραφήθη ὑπὸ τοῦ περιφήμου ἀνατόμου Γροῦδερ. Τὴν ἀριστερὰν, κνήμην ὅλως συντετριμμένην, ἀντικατέστησαν διὰ τεχνιτῆς κνήμης.

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ 4 ἀριθ. Γρίφου.

Οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων ἀτυχεῖς εἰσίν.

* Ἐλυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Γεώργιος Ι. Ρούσσος, Χ. Βουζίκης, Γεώργ. Χέλμης, Α. Μπασιάς (Ἀθηναῖν), Θεοδώρα Ι. Ζυμβρακάκη, Αἰκατερίνη Γ. Παῖζη (Πειραιῶς), Α. Σ. Σωτηριάδης (Ναύπλιον), Ζώης Μ. Παπαθανασίου (Πύργου).

ΑΙΝΙΓΜΑ Β'

Εἶμαι δένδρον, τ' ὄνομά μου ἀθωότητα ἐμφαίνει, Καὶ τὰ φύλλα, καὶ τὰ ἄνθη με στολίζουν ἡμοῦ.

* Ἄν με ἀποκεφαλίσῃς, ἀπεχθές κατὶ σοὶ μένει, Ἐχον ὄνομα ἄλλοιον, καὶ ἀντίστροφον ἐμοῦ. I. Δ. Ζ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΟΙ ΔΥΟ ΖΩΓΓΑΦΟΙ, μυθιστόρημα πρωτότυπον συγχρόνου ἐποχῆς, ὑπὸ Δημ. Θ. Γαβαλλᾶ, ἐν Ἀθήναις 1881. Εὐρίσκεται παρὰ τῇ Ἐμπορικῇ Λέσχῃ (πρώην Χρηματιστήριον) ἀπέναντι τῆς Ὁραίας Ἑλλάδος καὶ τιμᾶται 2 νέων δραχμῶν.

ΒΑΦΗ ΤΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ. — Νεώτατον εἶδος Ἀμερικανικῆς βαφῆς ἐκομίσθη κατ' εὐθείαν ἐξ Ἀμερικῆς καὶ πωλεῖται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Βουλῆς ἀριθ. 29 Τυπογραφεῖον τῆς Ἀθηναϊδός.

* Ἄνευ τῆς διὰ ψήκτρως προστρεβῆς (χωρὶς βοήθησιν) καὶ δι' ἀπλῆς ἐπαλείψεως με σπόγγον ἐν ἐκάστῳ δοχείῳ περιεχόμενον, ΑΥΤΟΣΤΗΤΗΜΕΙ τὰ ὑποδήματα στελβούνται. Τιμὴ ἐκάστης φιάλης λεπτά 80.